

פרשת בהעלותך

א וידבר יהוה אל-משה לאמר: **ב** דבר אל-אֹהֲרֹן וְאֶמְרָתְךָ אֵלָיו בְּהֵעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֹּרֹת אֶל־מוֹלֵךְ פְּנֵי הַמִּנְוָה יֹאִירוּ שְׁבַעַת הַנֹּרֹת: **ג** ויעש כן אֹהֲרֹן אֶל־מוֹלֵךְ פְּנֵי הַמִּנְוָה הַעֲלָה נִרְתִּיָּה פֶּאֶשֶׁר צֹוֶה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: **ד** וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקֵּשָׁה זָהָב עֲדִי־יִרְכָּה עֲד־פְּרָחָה מִקֵּשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּן עֶשְׂרֵה אֶת־הַמִּנְוָה: (פ) **ה** וידבר יהוה אל-משה לאמר: **ו** קח אֶת־הַלּוּיִם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם: **ז** וְכַהֲתַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאֹת וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל כָּל בָּשָׂרָם וּכְבָּסוּ בַגְדֵיהֶם וְטַהֲרוּ: **ח** וְלָקְחוּ פָר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֵלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וּפְרִשְׁנֵי בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחֲטָאֹת: **ט** וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלּוּיִם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **י** וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלּוּיִם לִפְנֵי יְהוָה וְסִמְכוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלּוּיִם: **יא** וְהִנִּיחַ אֹהֲרֹן אֶת־הַלּוּיִם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה: **יב** וְהַלּוּיִם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וְעֹשֶׂה אֶת־הָאֶחָד חֲטָאֹת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלּוּיִם: **יג** וְהִעֲמַדְתָּ אֶת־הַלּוּיִם לִפְנֵי אֹהֲרֹן וּלִפְנֵי בָנָיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה: **יד** וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלּוּיִם

ח **א** וידבר ה' עם משה לאמר: **ב** דַּבֵּר עִם אֹהֲרֹן וְאֶמְרָתָ לֹו בְּהֵעֲלִיקָךָ¹ אֶת הַנֹּרוֹת לְמוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה יִהְיוּ מֵאִירִים שְׁבַעַת הַנֹּרוֹת: **ג** ויעש כן אֹהֲרֹן לְמוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה הַדְּלִיק נֹרוֹתֶיהָ כְּמוֹ² שְׁצִיחָה³ ה' אֶת מֹשֶׁה: **ד** וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקֵּשָׁה⁴ זָהָב עֲדִי יִרְכָּה עֲד־שׁוֹשְׁנָה⁵ מִקֵּשָׁה הִיא כַּמְרָאָה שֶׁהָרָאָה ה' אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמִּנְוָה: (פ) **ה** וידבר ה' עם משה לאמר: **ו** קִרְבֵּן אֶת הַלּוּיִם מִתּוֹךְ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אוֹתָם: **ז** וְכַוָּה⁶ תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִים שֶׁל חֲטָאֹת וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל כָּל בָּשָׂרָם וּכְבָּסוּ לְבוּשֵׁיהֶם וְטַהֲרוּ: **ח** וְלָקְחוּ פָר בֶּן בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת שְׁבֻלָּה בַשֶּׁמֶן וּפָר שְׁנֵי בֶן בָּקָר תִּקַּח לְחֲטָאֹת: **ט** וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלּוּיִם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאִסַּפְתָּ⁷ אֶת כָּל הָעֵדָה⁸ שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: **י** וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלּוּיִם לִפְנֵי ה' וְסִמְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיהֶם עַל הַלּוּיִם: **יא** וְהִנִּיחַ אֹהֲרֹן אֶת הַלּוּיִם הִרְמָה לִפְנֵי ה' מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת הָעֲבֹדָה שֶׁל ה': **יב** וְהַלּוּיִם יִסְמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וְעֹשֶׂה אֶת אֶחָד¹⁰ חֲטָאֹת וְאֶת אֶחָד עֹלָה לִפְנֵי ה' לְכַפֵּר עַל הַלּוּיִם: **יג** וְהִעֲמַדְתָּ אֶת הַלּוּיִם לִפְנֵי אֹהֲרֹן וּלִפְנֵי בָנָיו וְהִרְמַתָּ אוֹתָם הִרְמָה לִפְנֵי ה': **יד** וְהִפְרַשְׁתָּ¹¹ אֶת הַלּוּיִם

ח **א** ומליל י' עם משה למימר: **ב** מליל עם אֹהֲרֹן וְתִימַר לִיָּה בְּאֲדָלְקוֹתְךָ יֵת בּוֹצִינִיָּא לְקַבִּיל אִפִּי מִנְרֵתָא יְהוֹן מְנַהֲרִין שְׁבַעַת בּוֹצִינִיָּא: **ג** וְעָבַד כֵּן אֹהֲרֹן לְקַבִּיל אִפִּי מִנְרֵתָא אֲדָלִיק בּוֹצִינִיָּהָ כְּמָא דְפִקִּיד יי יֵת מֹשֶׁה: **ד** וְדִין עֹבֵד מִנְרֵתָא נְגִידָא דְהָב עַד שְׂדָה עַד שׁוֹשְׁנָה נְגִידָא הִיא כְּחֻזָּא דְאַחֲזִי יי יֵת מֹשֶׁה כֵּן עָבַד יֵת מִנְרֵתָא: (פ) **ה** ומליל י' עם משה למימר: **ו** קְרִיב יֵת לִיֻּאִי מִגֹּו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִדְכִּי יְתַהוֹן: **ז** וְכִדְּיִן תַעֲבִיד לְהוֹן לְדְכוּאִיָּהוֹן אֲדִי עֲלִיהוֹן מִיָּא דְחֲטָאֹת וְיַעֲבְרוֹן מִסְפָּר עַל כָּל בְּסָרְהוֹן וּיַחֲוִירוֹן לְבוּשִׁיהוֹן וְיִדְכוּן: **ח** וְיִסְבּוֹן תוֹר בֶּר תוֹרִי וּמִנְחָתִיהָ סֵלֶתָא דְפִילָא בְּמִשַּׁח וְתוֹר תִּנֵּן בֶּר תוֹרִי תִסַּב לְחֲטָאֹת: **ט** וְתִקְרִיב יֵת לִיֻּאִי קָדָם מִשְׁכַּן זִמְנָא וְתִכְנֹשׁ יֵת כָּל כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: **י** וְתִקְרִיב יֵת לִיֻּאִי קָדָם יי וְיִסְמְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיהוֹן עַל לִיֻּאִי: **יא** וְיִרִים אֹהֲרֹן יֵת לִיֻּאִי אֲרָמָא קָדָם יי מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִהוֹן לְמַפְלַח יֵת פְּלִחְנָא דִּי: **יב** וְלִיֻּאִי יִסְמְכוּ יֵת יְדֵיהוֹן עַל רִישׁ תוֹרִיָּא וְעִבִּיד יֵת חַד חֲטָאֹת וְיֵת חַד עֹלָתָא קָדָם יי לְכַפֵּרָא עַל לִיֻּאִי: **יג** וְתִקִּים יֵת לִיֻּאִי קָדָם אֹהֲרֹן וְקָדָם בְּנוֹהֵי וְתִרִים יְתַהוֹן אֲרָמָא קָדָם יי: **יד** וְתִפְרִישׁ יֵת לִיֻּאִי

¹ לשון 'הדלקה' נמצא גם בלשון המקרא (יחזקאל כד, י ועוד).

² ישעיהו מא, ו ועוד.

³ 'פֶּאֶשֶׁר' - 'כְּמוֹ אֲשֶׁר'; וּבִתְרַגּוּם 'כְּמוֹ שֶׁ...' ('כְּמָא דִּ...').

⁴ 'נְגִידָא' הִיא "לשון המשכה (ראה שמות יב, כא; יט, יג; ו), שֶׁמֶשֶׁשֶׁךְ אֶת הָאִיִּבְרִים מִן הָעֵשֶׂת לְכַאֵן וּלְכַאֵן בַּהֲקֵשֶׁת הַקּוֹרֵנֶס" (רש"י שְׁמוֹת כה, לא).

⁵ כתב הרמב"ם (פירוש המשניות מנחות ג, ז) שֶׁהַפְּרָחִים שֶׁל הַמִּנְוָה הֵיוּ בְּצוּרַת שׁוֹשֶׁן.

⁶ בראשית מא, לח.

⁷ בראשית ו, כא ועוד.

⁸ 'כְּנִשְׁתָּא' הוּא מִלְשׁוֹן אִסִּיפָה (כדלעיל בַּפְּסוּק וְעוֹד).

⁹ ראה בראשית מא, מד.

¹⁰ בראשית א, ה ועוד.

¹¹ לשון 'הפרשה' נמצא גם בלשון המקרא (משלי כג, לב) לְפִירוּשׁ אֶחָד בְּרַש"י (שם).

מתוך בני ישראל והיו לי
הלויים: [שני] **טו** ואחר־כן יבאו
הלויים לעבד את־אהל מועד
וטהרת אתם והנפת אתם תנופה:
טז כי נתנים נתנים המה לי
מתוך בני ישראל תחת פטרת
כל־רחם בכור כל מבני ישראל
לקחתי אתם לי: **יז** כי לי כל־בכור
בבני ישראל באדם ובבהמה ביום
הפתי כל־בכור בארץ מצרים
הקדשתי אתם לי: **יח** ואקח
את־הלויים תחת כל־בכור בבני
ישראל: **יט** ואתנה את־הלויים נתנים
| לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל
לעבד את־עבדת בני־ישראל
באהל מועד ולכפר על־בני ישראל
ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת
בני־ישראל אליהקדש: **כ** ויעש משה
ואהרן וכל־עדת בני־ישראל
ללויים ככל אשר־צוה יהוה את־משה
ללויים כן־עשו להם בני ישראל: **כא**
ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם
וליגו אהרן אתם תנופה לפני יהוה
ויכפר עליהם אהרן לטהרם: **כב**
ואחר־כן באו הלויים לעבד
את־עבדתם באהל מועד לפני
אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה
את־משה על־הלויים כן עשו להם:
(ס) **כג** וידבר יהוה אל־משה לאמר:
כד זאת אשר ללויים מן חמש ועשרים
שנה ומעלה יבוא לצבא צבא
בעבדת אהל מועד: **כה** ומבן
חמשים שנה ישוב מצבא העבדה
ולא יעבד עוד: **כו** ושרת את־אחיו
באהל מועד לשמר משמרת
ועבדה לא יעבד ככה תעשה
ללויים במשמרתם: (פ) [שלישי]

מתוך בני ישראל והיו¹² משרתים¹³ לפני
הלויים: [שני] **טו** ואחר כן יכנסו¹⁴
הלויים לעבוד את אהל מועד
וטהרת אותם והרמת אותם הרמה:
טז כי הפרש מופרשים המה לפני
מתוך בני ישראל חלף¹⁵ פותח¹⁶
כל רחם¹⁷ בכור כל מבני ישראל
קרבותי אותם לפני: **יז** כי שלי כל בכור
בבני ישראל באדם ובבהמה ביום
שהרגתי¹⁸ כל בכור בארץ של מצרים
הקדשתי אותם לפני: **יח** ואקרב
את הלויים חלף כל בכור בבני
ישראל: **יט** ואתנה את הלויים נתונים
לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל
לעבוד את עבודת בני ישראל
באהל מועד ולכפר על בני ישראל
ולא יהיה בבני ישראל מות¹⁹ בקרב
בני ישראל לקודש: **כ** ויעש משה
ואהרן וכל העדה של בני ישראל
ללויים ככל שציוה ה' את משה
ללויים כן עשו להם בני ישראל: **כא**
ויטהרו²⁰ הלויים ויכבסו לבושיהם
ויגרם אהרן אותם הרמה לפני ה'
ויכפר עליהם אהרן לטהרם: **כב**
ואחר כן נכנסו הלויים לעבוד
את עבודתם באהל מועד לפני
אהרן ולפני בניו כמו שציוה ה'
את משה על הלויים כן עשו להם:
(ס) **כג** וידבר ה' עם משה לאמר:
כד זאת שללויים מבן עשרים וחמש
שנים ולמעלה יבוא לצבא צבא
בעבודת אהל מועד: **כה** ומבן
חמשים שנים ישוב מצבא העבודה
ולא יעבד עוד: **כו** ושרת עם אחיו
באהל מועד לשמור משמרת
ועבודה לא יעבוד כזה תעשה
ללויים במשמרותם: (פ) [שלישי]

מגו בני ישראל ויהיו משמשי קדמי
ליואי: [שני] **טו** ובתר כן יעלו
ליואי למפלח ית משכן זמנא
ותדכי יתהון ותרים יתהון ארמא:
טז ארי אפרשא מפרשין אנו קדמי
מגו בני ישראל חלף פתח
כל ולדא בכרא כולא מבני ישראל
קריבית יתהון קדמי: **יז** ארי דילי כל בכרא
בבני ישראל באנשא ובבעירא ביומא
דקטלית כל בכרא בארעא דמצרים
אקדישית יתהון קדמי: **יח** וקריבית
ית ליואי חלף כל בכרא בבני
ישראל: **יט** ויהבית ית ליואי יהיבין
לאהרן ולבנוהי מגו בני ישראל
למפלח ית פלחון בני ישראל
במשכן זמנא ולכפרא על בני ישראל
ולא יהי בבני ישראל מותא במקרב
בני ישראל לקדשא: **כ** ועבד משה
ואהרן וכל כנשתא דבני ישראל
לליואי ככל דפקיד יי ית משה
לליואי כן עבדו להון בני ישראל: **כא**
ואדפיאו ליואי וחרו לבושיהון
ואגרים אהרן יתהון ארמא קדם יי
וכפר עליהון אהרן לדכואיהון: **כב**
ובתר כן עלו ליואי למפלח
ית פלחנהון במשכן זמנא קדם
אהרן וקדם בנוהי כמא דפקיד יי
ית משה על ליואי כן עבדו להון:
(ס) **כג** ומליל יי עם משה למימר:
כד דא דלליואי מבר עשרין וחמש
שניין ולעילא ייתי לחילא חילא
בפלחון משכן זמנא: **כה** ומבר
חמשיין שניין יתוב מחיל פלחנא
ולא יפלח עוד: **כו** וישמש עם אחוהי
במשכן זמנא למטר מטרא
ופלחנא לא יפלח פדין תעביד
לליואי במטרתהון: (פ) [שלישי]

¹² לשון עתיד, ע"י ו' ההיפוך.

¹³ יונתן יחזקאל מד, יא ועוד.

¹⁴ מחברת הערוך לה"ש בן פרחון ערך 'בוא'; וראה

רש"י סנהדרין פח: ד"ה שייף.

¹⁵ במדבר יח, כא לא.

¹⁶ יונתן שופטים ג, כה; ישעיהו כב, כב; ירמיהו ג,

יט.

¹⁷ ו'לדא' הוא כינוי לרחם בארמית.

¹⁸ לעיל כב, לג; בראשית ד, כג.

¹⁹ ראה שמות י, יז; דברים ל, טו יט.

²⁰ ראה בראשית לה, ב ועוד.